

har Hartkorn, saa kan Fordelingen vel foretages paa en til Hartkorn svarende Maade.

Vi maa anse det for uretfærdigt, om noget andet blev vedtaget, og appellerer indtrængende til Udvalget om at ændre det foreliggende Lovforslag.

Borgmester Fink oplyste i sin Tale, at det var ham bekendt, at der i Efteraaret havde foreligget et Forslag fra Ministeriet, hvorefter Byrderne til Vejvæsenet skulde fordeles paa samme Maade, som det sker i den øvrige Del af Landet. Dette Forslag blev sendt til Amterne til Erklæring; men efter at Amterne havde erklæret sig imod denne Ordning, var Lovforslaget blevet ændret og havde faaet den Form, hvori det er forelagt for den høje Rigsdag. Ministeriet maa jo den Gang have ment, at det vilde være rigtigt at ordne Forholdet ved Lovsaaledes, at de sønderjydske Købstæder blev stillet paa samme Maade, som de øvrige danske Købstæder er, med Hensyn til Udgifter til Vejvæsenet. Men hvorfor skal man saa skyde Sagen fra sig? De Udtalelser, som fremkom paa det Møde, der var holdt med Repræsentanter for Købstæder og Amter, viser jo tydeligt, at der kun var ringe Mulighed for, at der kunde opnaas Overenskomst; det synes jeg, den Udtalelse, jeg nys har oplæst af Købstædernes Ordfører, Borgmester Fink, saa tydeligt viser. Udvalgets Flertal siger, at Spørgsmaalet om Byernes Deltagelse i Amtets Vejudgifter bør løses i Forbindelse med de Forhandlinger, der skal føres om hele det fremtidige økonomiske Forhold mellem By og Amt vedrørende en Overenskomst mellem de paagældende Parter. Det er ingenlunde nødvendigt at udskyde dette Spørgsmaals Afgørelse, fordi der skal forhandles om, hvorledes Forholdet skal være mellem By og Amt, f. Eks. med Hensyn til de nuværende Kredsbaner og de nuværende Sygehuse, som Amterne ejer, om de skal overgaa til at ejes af Byerne, eller de skal ejes af Amterne, eller om man vil drive dem i Fælleskab, eller om de Museer, der er i Byerne, skal tilhøre Byerne eller gaa over til Amterne, eller de fremtidig skal drives i Fælleskab mellem Byerne og Amterne, og hvordan Vilkaaren skal være for dette Fællesje. Det er Forhold af en mere indviklet Natur end Spørgsmaalet her om Vejlovgivning. Der vil være mange andre Spørgsmaal, som skal ordnes og klares ved denne Forhandling, Forhold, som det ikke er saa let at lovgive om, fordi der, naar det drejer sig om Baner eller Sygehuse eller Museer, maaske ikke bliver Tale om en fuldstændig

Deling eller Adskillelse, men maaske om en Ordning af, hvorledes det fremtidige Fællesje skal være.

Mit Partis Medlemmer i Udvalget har derfor stillet Forslag i Udvalget til en Ordning af Vejforholdene. Vi mener, at Byerne har Krav paa, at dette Forhold bliver ordnet nu, men vi mener paa den anden Side, at naar der skal lovgives om dette Forhold, vil man ikke kunne undlade at tage Hensyn til den Overenskomst, der blev sluttet i 1921—22 om Hovedvejenes Istandsættelse. De Repræsentanter, som Købstæderne den Gang havde siddende i Amtsrådene, har tiltraadt denne Overenskomst; og i Henhold til tysk Lovgivning havde de Myndighed til at forpligte Købstæderne. Vi mener derfor, at Købstæderne maa være pligtige til, selv om man derved har lagt uforholdsmæssig store Byrder paa dem, at deltage i denne Hovedistandsættelse. Det vilde heller ikke være rigtigt, naar man vil forlange, at Amterne overtager Landevejene, at de saa skulde modtage dem, uden at de i Forvejen var blevet fuldstændig istandsat. Noget andet er, om man burde have paalagt Købstæderne saa store Byrder til Istandsættelse af Vejene, som man har gjort ved denne Overenskomst. Jeg tror ikke, at de Repræsentanter, de sønderjydske Købstæder har haft i Amterne, har haft Rede paa, hvorledes Forholdene var i den øvrige Del af Landet, for hvis de havde haft fuld Rede paa dette, vilde de neppe være gaaet med til at paalægge Byerne saa store Byrder til Hovedistandsættelse af Landevejene. Men en Overenskomst er nu en Gang en Overenskomst; og da Købstædernes Repræsentanter er gaaet med til den uden Protest, mener jeg ogsaa, at Købstæderne maa hæfte for den. Vi har ment, at den Del af Automobilskatten, som tilfalder de sønderjydske Amter, ogsaa maa bruges forholdsvis til det Arbejde, der skal udføres til Hovedistandsættelse af Vejene, saaledes at Byerne ogsaa her kommer til at nyde godt af dette Tilskud. Vi har endvidere ment det rigtigt, at naar Byerne skal deltage i disse Hovedistandsættelsesarbejder med saa store Tilskud, som Tilfældet er, maatte man, forinden Planernes Udførelse paabegyndes, forelægge disse Vejplaner til Istandsættelse for Byraadene og faa Byraadenes Godkendelse af dem, ligesom vi har ment det rigtigt, at de Regnskaber over Istandsættelserne, der kommer til at foreligge, forelægges Byraadene til Revision og Godkendelse. Disse Istandsættelsesarbejder skulde i Henhold til den Overenskomst, der er sluttet